

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 stycznia 2023 r.

SSN Włodzimierz Wróbel

W związku z pismem obrońcy skazanego **R. B.** z dnia 9 września 2022 r., zatytułowanym: "Wniosek o wznowienie postępowania wykonawczego", zakończanego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lipca 2022 r., sygn. akt II AKZw 1373/22

- 1) na podstawie art. 542 § 3 i § 4 k.p.k., stwierdzić brak przesłanek do wznowienia z urzędu postępowania karnego;**
- 2) odpis zarządzenia doręczyć skazanemu i jego obrońcy.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. B. złożył wniosek o rozważenie wznowienia postępowania wykonawczego zakończanego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lipca 2022 r. (sygn. akt II AKZw 1373/22), zmieniającego postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 6 czerwca 2022 r. (sygn. akt III Kow 573/22) w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanego z odbycia pozostałej części kary.

Wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd odwoławczy.

Rację ma wnioskodawca podkreślając, że wznowienie postępowania na podstawie przepisów k.p.k. w postępowaniu wykonawczym jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie można dokonać korekty orzeczenia w trybie art. 24 § 1 k.k.w. i ujawni się jedna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 542 § 3 k.p.k.). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w postanowieniu z dnia 8 października 2014 r. (sygn. akt III KZ 66/14).

Wnioskodawca jako podstawę sygnalizacji wskazuje przepis art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. powołując się na uchwałę połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20) w odniesieniu do SSO T. P. delegowanej na czas określony od 1 czerwca 2022 r. do dnia 31 maja 2023 r. do pełnienia obowiązków w Sądzie Apelacyjnym w [...] Wnioskodawca zogniskował swoje zarzuty wobec faktu powyższej delegacji podnosząc, że delegacja taka z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości pełniącego jednocześnie funkcję Prokuratora Generalnego oraz przewodniczącego partii politycznej to sytuacja, która budzi wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Zauważyć wypada, że przywoływana przez wnioskodawcę uchwała dotyczyła (w kontekście art. 439 k.p.k.) jedynie przypadków, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Ten argument nie został podniesiony w żadnym miejscu wniosku. Podobnie wnioskodawca nie przedstawił żadnych argumentów za tezą, że z samego faktu delegowania sędziego do sądu wyższej instancji dochodzi do nienależytej obsady sądu. Nie jest zatem zasadne łączenie zagadnienia delegacji z kwestiami podniesionymi w uchwale BSA I-4110-1/20.

Jak wynika z akt sprawy, delegacja SSO T. P. nie zawierała mankamentów, które w orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie uznawane są za bezwzględne przyczyny odwoławcze.

Wobec tego uznać należało sygnalizację za niezasadną.